

Előzetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előzetesek, hirdetések, felhívásoknak írási módok.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szán.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:

3 hasábas petitsorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számlítottak.

"NYILTTÉR"

minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmelletlen leveleket
nem fogadunk el.

Vasutügyünk.

II.

Mult számunkban csak részben nyilvánítottuk véleményünket vasutügyünkre vonatkozólag. A fűtett négy pont közül még csak az első kettőre feleltünk, következik a még hátralevő két pont, melyek az adott viszonyokhoz képest sokkal nagyobb megfontolást kívánnak s azt hisszük, nem oly könnyen fog azok megoldása végbemenni. Még mielőtt az ügy taglalásába s megfajtásába bocsátkoznánk, újra hangsúlyozzuk a már több alkalommal kimondott elvünket, hogy nem rohamosan és vakmerően — a tíz vagy több ezer forintnyi különbséget figyelembe sem véve — hanem lassan és óvatosan kell fogni az általunk most felhozandó két ügy rendezéséhez és véghezviteléhez.

Vasutügyünk előrehaladása attól függ: hogy sikerül az egyezés a pusztatenyő-kunszentmártoni vasutársulattal a vasut forgalomban tartására nézve.

Mint tudva van, a majd kiépítendő vasutunk hivatalosan csatlakozni a tenyő-kunszentmártoni vonalhoz, a miből első tekintetre világos, hogy mind azon teher, melyet Szentés és nagy határa szolgáltató fog majd a szentesi vasutnak akár fel- akár lefelé, végig fog szállítani a tenyő-k-szt.-mártoni vonalon is — s ebből önként következik, hogy ez többi már is közlekedő vasut jövedelmére sokkal nagyobb lesz az eddiginél. Ezt a dolgot azonban a tenyő-k-szt.-mártoni vasutársulat igen furcsa szemüvegen nézi. Ez a társulat úgy okoskodik, hogy habár vasutjuk most kevesebbet jövedelmez s úgy szólva csak helyi érdekeknek tesz szolgálatot, de nincs is annyi koptatásnak kitéve, holott ha létre jön a szentesi vonal, akkor Szentés és határának szállítmányai meggyőzőbbé válnak a forgalmat, igénybe veszik nemcsak saját, hanem a tenyő-k-szt.-mártoni vonalat s annak hidját is, mely tetemes költségbe került, szerintük tehát méltányosnak látszik, hogy kiki huzza saját vasutjának jövedelmét, annyival is inkább, mert az ő forgalmuk nem Szentés, hanem a főváros felé van irányozva, tehát az ő szállítmányai aligha fogják a mi vasutunk sinjét koptatni.

Első tekintetre úgy látszanék, mintha a tenyő-k-szt.-mártoni vasutársulás okoskodása és kombinálása helyes és igazságos volna, s nem lehet csodálkozni, hogy ők ezen álláspontot saját anyagi érdekek és hasznuk tekintetében annyira kedvelik s hozzá annyira ragaszkodnak, hogy Szentés város vasutügyi végrehajtó bizottsága nem volt képes őket meggyőződségekben megingatni. Azonban midőn ők így okoskodnak, nem látják be, hogy ez által saját vasutjuk jövedelmezőségét kockáztatják. Az igaz, hogy az olyan ut, melyen keveset közlekednek, valamint azon kocsi kereke, mely nem igen, vagy nagyon ritkán forog, nem sokat kopik, de sem a járatlan út, sem kocsiszinben heverő kocsi nem sokat jövedelmez gazdájának. Nem óhajtjuk, hogy a tenyő-k-szt.-mártoni vasut deficitre dolgozzék, habár ez esetben meg vagyunk győződve, hogy akkor ők sürgetnék legjobban vasutunk mielőbb kiépítését és hozzájuk való csatlakozását, de másrésztől nem tartjuk opportunus dolognak, hogy ők azt a körülményt, miszerint Szentés jelenleg csakis Kun-Szent-Mártonhoz csatlakozhatik vasutjával, minden melléktékintet nélkül csakis saját érdekekben értékesíteni óhajtják. Mi sem tagadjuk, hogy Szentés és környéke sokkal nagyobb mértékben fogja igénybe venni — vagy hogy úgy mondjuk — koptatni a tenyő-k-szt.-mártoni vonalat, mint ők a mienket, s ebből kifolyólag mi is azt mondjuk, hogy csak úgy lehetne egységes árt kilométer szerint megállapítani, ha a két érdekeltég egy társulattá alakulna, mert akkor a két vasutvonal építési és felszerelési költségei összeadva s kilométer szerint kiszámítottván, a két érdekeltégre aránylag egyenlő költségek viselése esnék s akkor a Körösön át épített vasuti híd költségeinek fedezésében Szentés is részesülne.

Most, miután a szentesi vasutügyi végrehajtó bizottság e pontra vonatkozólag nem tudott megegyezésre jutni a tenyő-k-szt.-mártoni vasutársulattal, a kormány veszi kezébe a dolgot s megkezdí az alkudozást és egyezkedést. Reméljük ugyan, hogy a kormányt képviselő szakközvegek épen szakképzettségükönél fogva és műszaki számításuk alapján könnyebben fognak boldogulni a tenyő-k-szt.-mártoni vasutársulattal; azonban az is megtörténhetik, hogy a kormány, miután nem saját érdekében történik, Szentésre nézve szintén terhes feltételeket fogadna el, akkor figyelmeztetjük a szentesi végrehajtó bizottságot, hogy inkább várakozó állást foglaljon el, mintsem hogy könnyedén magáévá tegye a kormány közegek által létesített egyezséget.

Midőn most e két vasuti érdekeltég sokkal jobban van egymás támogatására s kölcsönös érdekeinek előmozdítására utalva, mint eddig bármikor, igen sajnós tudomásul vennők mi szentesiek, hogy csakis a tenyő-k-szt.-mártoni érdekeltég merov magatartásán hiúsult meg vasuti csatlakozásunk; de mintsem hogy tulköveteléseket teljesítsünk, kénytelenek leszünk a tenyő-k-szt.-mártoni érdekeltég követeléseire azt a választ adni, melyet Deák Ferenc az osztrák kormányának adott a 60-as évek elején, midőn azt mondta: még várhatunk.

A negyedik pontról Csongrádra vonatkozólag jövő számunkban szólunk.

Füredünk a kiállításon.*)

A kiállítás fényes erkölcsi sikerében ma már, midőn annak képe teljes egészében áttekinthető, senki sem kéelkedhetik. Megismerjük abból önmagunkat, megismer bennünket a külföld, megtanuljuk becsülni a magunk verejeteinek munkájának értékét, megmutatjuk a külföldnek, hogy van iparunk, van kulturánk, mely versenyezni képes vele.

Sőt többet teszünk; oda visszük hazánk legszebb vidékeit, oda visszük füredünket élethű képekben, hogy megmutassuk a nagy közönségnek, a mivel külföldiek, hogy Magyarország tájai ezerszerre regényesebbek, mint akár a Svájc, akár a Provence, akár Csehország bércei erdős füredhelyei; hogy meggyőzzük a külföldet arról, miszerint nálunk nem egy darab kietlen Ázsiát, hanem az igazi üdülés és egészség forrásait is fel lehet találni, hogy idecsaljuk a külföldet, melyet eddig mi kerestünk fel, füredünkbe, hadd ismerjék meg azok "népességét" s hordják szét híret széles Európában.

A művelt hazai közönséget pedig meggyőzzük arról, hogy megtalálja idehaza is azt, amit, — sajnós — oly sokan külföldön keresnek.

E nagyfontosságú messze kihatós zme megtestesítésére állt össze egy lelkes társaság, élén a kiállítás nagyérdemű elnökével, Zichy Jenő gróffal, s pénz és fáradságot nem kímélve, felépítette az orsz. kiállításra a "Hazai füredök panorámá"t.

Mert ez az a föld, melyről azt mondta valaki, hogy vulkánon fekszik s mindazon forrásvízzel bőven el van látva, aminőt a világ bármely részében találhatni. Van itt kén, szénasav, vas, meleg, hideg forrás, mézsvíz is, a földnek ritka speciálitása.

Ne menjen hát egy magyar se Dieppebe, Ostendbe, hiszen ott van a mi magyar tengerünk partján Balaton Füred. Minek menjünk mi Svájcba, mikor itt van a szép, az elragadó Tatra Füred, s mit kerestünk mi Nizzában, mikor ott különböző részleteket keresve sem találunk ki, mint a Margitszigetnek.

De ezt a mi közönségünk még nem tudja, a külföld pedig még kevésbé. S íme, egy mindenki által zett hiányt fog pótolni ez a vállalat, melyet az országos kiállítás hozott létre. A panorama épülete mindjárt a főbejárat mellett kissé balra áll s messze kimagaslik a kiállítás épületei közül. A földszinten Borszék, Erzsébet-füred, Tusnád, Bártfa, Marillavölgy, Margitsziget, Dob-

* E cikket az orsz. kiállítási bizottság egy tekintélyes és befolyásos tagjától kaptuk, akinek ígéretét bírnak, hogy ez álnév alatt több ízben felkeresi lapunkat élénk tollu cikkeivel.

sina, Stabuya, Abizzia füredinek gyönyörű és elragadóan szép természetű képei vannak elhelyezve egyformán, hogy változatos hatásuk meglep, gyönyörködtet és vidítja a kedélyt.

Főn az emeleten pedig a magyar füredök királyának, Tatra-Fürednek (Alsó, Felső és Új Tatra-Füred) óriási képe áll, hátunk mögött az égig merülő tatra csúcsokkal. A képek fele, illetve előrése valódi természetes tárgyakból van összeállítva olyformán, hogy a festett táj a természetessel, a festett pázsitok, fenyvesek a valódiakkal észrevétlenül olvadnak össze.

A hatás oly meglepő, a családias oly tökéletes, hogy érezni véljük a fenyvesek illatát, látjuk a jégmezők csillogó ezüstjét és halljuk a viaszesek moraját. Lenn a földszinten vannak még felállítva a dobsnai jégbarlang és a Csorbai-tó gyönyörű tárlati képei is.

Miudezek bizonyára elő fogják idézni a kívánt, a várt hatást. A nagyközönség előreláthatólag tömegesen fogja meglátogatni a panorámát s nem lesz a kiállításnak olyan látogatója, aki annak megtekintése nélkül hagyja el a fővárost.

A külföldieknek, kik itt megfordulnak, be kell ismerniök, hogy hazánkban a csikóson, cigányon és csárdákon kívül más érdekes látni és élvezni való is van, csak fel kell azokat keresni.

S most biztosak vagyunk az intézmény messze kiható sikerében, már most lerohatjuk az egész nemzet nevében az elismerés adóját a panorama létesítői s különösen a szövetkezet élén álló Zichy Jenő gróf iránt, a ki a kulturális haladás minden ágában kifejtett munkálatlan tevékenysége, az országos kiállítás farszort munkálatai közepette is talált alkalmat és időt, hogy e hazafias ezme megtestesítését, közreműködésével biztosítsa.

Tátray.

A vizsgák előtt.

Közeledik azon néhány napból álló rövid időszak, a mikor az ifjú csemeték számot adni tartoznak sáfarkodásukról, a szorgalmi időszak mikénti felhasználásáról. Sok vidéki lap igen keveset foglalkozik az iskolával s általában tanügygyel, pedig ha volt valamikor erre szükség, a mai időben ugyan csak ráfér az oktatás mind a szülőkre, mind gyermekeikre. Akár a mai kor erkölcsi állapotát, akár tevékenységi irányát s általános jellegét vesszük figyelembe, minden tekintetben igen haládatos themát fog képezni a tanuló ifjúságról egyet mást írni, annál szükségesebb s időszerűbb pedig ez a vizsgák időszakában, a mikor kissé nagyobb érdeklődést tanúsítanak a tanügy iránt kevésbé érdeklődő szülők is.

Bármily közönyösen viseltetik is egy szüle gyermeke iránt, annyi bizonyos, hogy iskoláztatásától mindig jó eredményt vár és kíván. Ma már túl vagyunk azon nézetten, hogy csak annak kell a tudományos ismeretek nagyobb kincsével birni, a ki orvosi, jogi s egyéb ilyféle pályára készül, — a kereskedőnek, iparosnak és pláne gazdának elég, ha csak a legprimitívebb elemi ismeretekkel bír, sőt a gazdálkodóra nézve azt sem tekintik valami égbekiáltó bajnak, ha semmit sem tud, csak tudja megfogni az eke szarvát. Igaz, hogy az u. n. szellemi munkásoknak, ha állásukat egy hivatalban mind a társadalomban különösen akarják betölteni, a szakismereteken kívül általános műveltséggel is kell birni, azonban azt is kell beismerni, hogy a kereskedőnek a számtanban, könyvvizetésben, áruismében és német nyelvben, az iparosoknak szintegy a számmértanban és rajzban, a gazdálkodónak a gazdaszert terén előbb elméleti ismereteket kell megszerezni, hogy ezeket a gyakorlati életben saját érdekében alkalmazhassa. S bármilyen politikai meggyőződésen legyen valaki, azt be kell ismernie, hogy alkotmányos kormányunk a legnagyobb kiterjedésű intézkedéseket tette s teszi is minden évben arra nézve, hogy minden rendű ifjúság, bármely pályára készül is, a gyakorlati életben megkivánt ismeretek birtokába juthasson, s miután erről kellően gondoskodva van, nem marad egyéb kívánni való hátra, mint hogy a tanintézetben az ifjúság eredményesen haladjon.

Ezzel rájöttünk tulajdonképeni tárgyunkra, a

mindön arról akarunk fővonalokban szólni, mi kíván-
tatik ahoz, hogy a tanítás kellő eredménnyel le-
gyen összekötve.

A kellő tanítási eredmény eléréséhez kíván-
tatik először jó tanító, másodsor a növendék jó
akarata, harmadsor a szülők vagy helyetteseik köz-
reműködése.

Az első két kellékről ezuttal nem akarunk
hosszasan szólni; mert hiszen az magától érthető,
hogy egy jó tanító a kevésbé tehetséges fiatal is
képes kisebb-nagyobb eredményt felmutatni, ha a
fiának kedve van a tanuláshoz. De ha egyszer a
fiának éppen semmi kedve nincs a tanuláshoz, ak-
kor legfeljebb tölcserrel vagy egyéb mesterséges
uton lehetne a tudományt a makacs fejbe juttatni,
de eddig ily találmányról senki sem bir tudomással.

Azonban a kellő eredmény elérése nagyon is
függ a szülők vagy helyetteseik közreműködésétől,
s erről akarunk néhány sorban szólni. Ismeretes
dolog, hogy sok szülő kora tavasszal lefogja gyer-
mekét az iskolából, sok kereskedő és iparos vagy
egészen visszatartja vagy hanyagul járhatja tanou-
cát az ipariskolába. De ugyanazt a jelenséget lát-
juk a középiskolákban is, a hová pedig a szüle
azert küldi gyermekét, hogy embert faragjanak be-
le, vagyis hogy hivatalnok, intelligens ember le-
gyen belőle. Tudunk eseteket, a mikor a szüle ha-
ragra lobbán a tanító ellen, ha ez őt fia hanyag-
ságáról értesíti, és igen kevés szüle van, a ki a
tanítótól kapott ilyenmő értesítést köszönettel ven-
ne, sőt arra is vetemedik, hogy a tanítót e miatt
saját fia jelenlétében gyalázza, s erre sok példát
tudunk saját tapasztalásunkból idézni.

Itt vannak a vizsgák!

Az ipariskola növendékeinek vizsgájánál a hi-
vatalos egyéneknek kívül inkább tanügybarátok szok-
tak megjelenni, nem a legközelebb érdekelt szül-
ők, kereskedők vagy iparosok. A polgári fiúiskola
igazgatósága minden évben szokta közzétetni mind-
két helybeli lapban a szigorlatok sorrendjét, mely
alkalmal minden tanuló minden tantárgyból fel-
fel, tehát ilyenkor volna alkalmuk a szülőknek meg-
győződni, vajjon esemeteik igazságosan lett-e osz-
talyozva. De itt is azt a sajnos tapasztalatot kell
konstatálnunk, hogy az igazgatóság által hírlapilag
meghívott szülők távollétükkel tündökölnék. S eb-
ből bátran lehet következtetni, hogy a szülők vajmi
keveset tesznek fiaik előhaladására nézve. Ha a fiuk
tudnának, hogy szülei meg fognak jelenni a szig-
orlatok alkalmával, bizonyosan több gondot for-
dítanak a tanulásra.

Mig tehát a szülők nagyobb érdeklődést nem
tanúsítanak fiaik tanulása iránt, addig ne várjon
senki nagyobb eredményt. Itt vagyunk a vizsgák
és szigorlatok küszöbén. Vegyük fontolóra azok, a
kikett illet, jelen felszólalásunkat úgy saját mint
fiaik érdekében, hagyjanak föl edlgi közönyös-
séggel, fordítsanak nagyobb gondot fiaikra, tudás-
sák ezekkel, hogy meg fognak jelenni a vizsgán
vagy szigorlatokon, akkor bizonyosan több gondot
fognak fordítani fiaik is kötelességeik teljesítésére.

A gyümölcsfák terméketlenségének okai és óvszerei.

I.

A gyümölcsfák terméketlensége oly túlsúly, mely
azok természetese kezelese mellett feltétlenül fordul elő
és legtöbnyire hiányos ápolásnak vagy hasonló körül-
ményeknek tudható be.

Mindenestre meg kell vallani, hogy egyes fák
terméketlensége már magával azok egyéniségével van
kapcsolatban, a mi más élő lenyeknél is meg szokott törté-
nni. Ilyenkor a baj eiten semmit sem lehet tenni, úgy,
hogy nem marad egyéb hátra, mint a biblia szavait kö-
vetve kívánni és tűzbe dobni.

Az esetek többségében azonban a terméketlenség
oly okokra vihető vissza, melyeket a gyümölcsfatermesztés-
zőnek előbb föl kell ismereni, azután pedig megszüntet-
ni, a miert a gyümölcsfa bő terméssel fog köszönetet
mondani.

Sokszor már a gyümölcsös alapításakor követnek
el hibákat. Ismeretes, hogy például az almafa a medves
mely, nehéz, a körtefa száraz, mely, meleg fekvésű, a
kajsziabarakfa a laza, meleg, mely tájnak a kedvező
ja, és ezt mégis ritkán veszik tekintetbe, miert is nem
lehet csodálkozni, hogy ha a fák felnőnek is, de ter-
mésükkel soha sem örvendeztetnek meg bennünket. Az
ily hibákat természetesen sohasem lehet többé kijavítani.

Gyakran azonban a fák a talaj közelsége vagy más
okok miatt csak tápanyagban éreznek hiányt, miert is
kellő tenyészterület nem birnak. A gyümölcsfa ugyanis,
mint minden más növény, táplálékának egy részét a
talajból, másikat a körleghől nyeri. Azon szorveit, melyek
a talajból a tápanyagot felveszik, a gyökerek. Ha a
gyökérrendszer nyugén fejlődött, tevékenysége csekély
lehet, miert is a fa élezi fog, úgy, hogy a mit gyöke-
rei által kap, az alig elegendő saját élete fenntartására,
s gyümölcstermesztésére, a mely kü ő tápanyag felhasználást
követel, szó sem lehet. A fa tehát ez esetben meddő
marad. Ilyenkor nyilvánvalólag a gyökérrendszer erősebb
kifejlesztésére kell a gondot fordítani. A gyökérrendszer
erősebb kifejlesztése céljából már csemete korában több
izben és erősen vissza kell a fának gyökereit metszeni.

Világfolyása.

Hazánk kormánya, illetve az egyes szakmi
nyszeriumok, az országgyűlési nyári hosszú szünet
tet arra szokta fordítani, hogy a közeledő őszi idő
szakra első sorban az országgyűlés elé terjeszten-
dő új törvényjavaslatokat készíti. S minden min-
den törvény életbeleptetése és végrehajtása kisebb
nagyobb terheket ró az államra, ezen új törvény
javaslatok figyelembe vételével dolgoznak a jövő évi
költségvetésen.

Angliában Gladstone miniszterelnök bukása a
legújabb s legfigyelemreméltóbb esemény. Az a kér-
des, hogy ki vegye át e ferlu után Angolország
bonyolított ügyeinek további vitelét, lázas izgalom-
ba hozza Anglia közvéleményét, valamint az euró-
pai közönség már regen érdeklődött egy bekövet-
kezendő angol miniszterválság iránt, mint a mostani
esetben. Gladstonnak helyét betölteni nem könnyű
dolog, a kormány élére állni pedig éppen na-
gyon kellemetlen vállalkozás. Gladstone minden esetre
kimagasló alak volt Anglia közeletében; tekin-
télyével, vezéri hatalmával senki sem versenyezhe-
tett. A konzervatívek nem rendelkeznek jelenleg
egyetlen férfival sem, ki elismert vezéri tekintély-
vel bírna. De még kevésbbé is lehet valakinek
kedve sok meggondolás nélkül Gladstone ur örökét
átvenni. A dolog a közvélemény és a politikai kö-
rökben úgy áll, hogy Gladstone hibás politikája már

sokkal tovább haladt, semhogy jóvá tenni lehetne
de még nem vált oly befejezetté, hogy a jövő kor-
mányt érte semmi felelősség ne terhelje, már pe-
dig egy hivatalnok sem szeret felelősséget vállalni
elődjének hibáért. Ez a tényállás magyarázza
meg, hogy dacára Gladstone bukásának az egyea
politikai pártoknak hangulata nyomott; mert a
győzteseknek, kik Gladstone megbukatták, nincs
igazi örömlük, a legyőzötteknek pedig nincs igazi
szomorúságuk. Egy londoni távirat szerint a Bal-
moralban időző Viktoria királynő csak a jövő hét
végén tér vissza windsori kastélyába, s minthogy kor-
mányválság alkalmával a lemondó kormány el-
nökeinek személyesen kell tudatni elhatározását a
királynővel, a kormányválság addig függőben ma-
rad. A legtekintélyesebb angol lapok szerint a ki-
rályné első sorban Northcotet fogja új kabinet ala-
kításával megbízni, s ebbe az ugyan azon állásra
alkalmas Salisbury is egyezett.

A suezai csatorna kérdésének elintézését —
valamint sok egyebet is — természetesen megkés-
lelteti az angol kormányválság. Mint egy párisi
távirat jelenti, a csatorna-bizottság tegnapi ülésén
az angol meghatalmazottaknak a miniszterválság
következtében nem voltak meg a kellő utasításai,
hogy a X. cikk újabb módosításainak tárgyalásába
bocsátkozhattak volna. Ennek következtében való-
színű, hogy a bizottság esztőtörtökön tartja utolsó
ülését, hogy az alapeszmét és a csaknem teljesen
megállapított szöveget illetőleg konstatalja a lét-
rejtött megegyezést, az utolsó függőben hagyott kér-
des megoldását az érdekelt kormányokra bízván.
Azt hiszik azonban, hogy e kérdés elintézése az
angol miniszterválság elhárítása után nagyon gyor-
san fog menni, minthogy a megegyezés hetfőn már
csaknem teljesen létrejött.

A bonapartisták Franciaországban ismét mo-
zognak. Mint egy párisi távirat jelenti, a közelgő
választások alkalmából Viktor herceg párthivének
bizottsága kiáltványt bocsátott ki, melyben vissza-
utasítja a zót a vádat, mintha a pártnak bármik köze
volna a forradalomhoz és mindazokra appellál, kik
ellenzik a köztársaságot, igervén nekik, hogy a vá-
lasztók listromaiban abban a tekintetben fognak
részesülni, mely őket törvényesen megilleti. A pro-
grammlényege: háboru a republikánus anarchia ellen.

Mexikóból szörnyű katasztrófáról hoz hírt a
táviró, a mely az elemek pusztításának krónikájá-
ban egyedül áll. A mult szombaton Lagos város
mellett Mexikóban egy óriási víztölcser képződött,
a mely a szomszédos városokban is végtelen puszt-
tást vitt véghez. Pueblaban, Curantaban és Gua-
rajatában egy derült estén a legelénkebb utcákra
betört a víztölcser s elötötte és szétrombolta a
házakat. Több mint kétszáz ember megfult, vagy
a romok közt lelte halálát. A sebesültek száma
még egyszer annyi. Gaurajutóban a színházban
epen játszani kezdtek, midőn a víz a földszintre
tódult és az ülőhelyeket elötötte. Óriási rémület
támadt a közönség soraiban, amelynel borzasztóbb-
hat képzelni sem lehet. Mindenki a kijáratok felé
iparkodott, a hol szörnyű küzdelem keletkezett.
Egy pár férfiú késekkel erőszakolta a kimenetelt;
s holtakon és sebesülteken át menekült ki. — A
holtak száma meghaladja a 100-at. Sebesült 150.

„SZENTES és VIDEKE” TÁRCAJA.

ILONA.

— BESZÉLY. —
(Folytatás.)

„Ej!” mondá, „csak nem fogok neki könyörög-
ni? — S nem is könyörögött; hagyta a dolgokat a ma-
guk útján menni, mig nem ujra jött el levél, mely oly
dolgokról értesíté őt, melyek egészen kilozták sodrából.

„Mit!” — kiáltá a szép hölgy. — „Hát még ez is
lehe séges? — X. grófne és Ruller lovag!!! az én fér-
jem!?” — „Anl értem. Nincs hát szakim e szerint? Ninc-
serény, nincs jellem a földön, minden csak hű ámitás
és számtáshól történik! Oh, istenem!” nyugé szegény
a fájdalomtól, s én hónapokig várom itt, míg ők nevet-
nek rajtam. Oh én rövidlátó, szegény teremtés! —
Tehát Ruller lovag?! — Értem. Ezért kellett tehát ne-
kem Ruller lovaghoz mennem!”

„Eszem ne hagyj el,” mondá aztán nyugodtabban
maga ele pámulva, mig nem végre fejét szédülő érezvén
ledolt egy pamlagra.

Zsófi nem győzte már várni urnője csezenését
s benézett; de ijedve futott ki, hogy doktorért küldjön,
mert látta, hogy itt arra lesz szükség, miután a nagy-
ságos asszony mozdulatlanul feküdt ott megkékült ajakkal.

Dr. Boglár futott is azonnal s rendelkezett, hogy
az urnőt ágyba fektessék, hol aztán addig simogatta e
rős borszeszszel halántékát, mig magához tért.

„Ah! Kedves doktor,” mondá, „miert nem hagyott
meghalni? Nagy jótétemény lenne az roám nézve, el-
kezdett zokogni. A doktor, ki sejté a történeteket, szá-
malommal tekintett rá, mondván: „Ily ifjú szép életért
kár volna.”

„Oh! ha tudná, doktor, mily boldogtalan vagyok!”
„Mindem jó lesz asszonyom!”

Ennél többet nem mert mondani, félvén, hogy el-
árulja magát, ki sejtette, hogy a lovag nem szándéko-
zik többé viszályozni nejehez, mert különben minék lett
volna a szabályosan kiállított végrendelet, melyről Zsófi
szobaleány is beszélt? Ovatosagból is megtörténhetett,
igaz, mert sohasem tudhatja az ember, hogy visszatér-
het e messze utjáról, de tudja isten, a doktor ismerte
annyra lovag ba ájtát, hogy a halottas szobában történt
tek után ezt többnek vehette, mint csupán ovatosag-
nak. Sajnálta, valóban nagyon sajnálta ezen ifjú viru ő
szép nőt, de nem akart tolokodó lenni azáltal, hogy sejt-
telmét, vagy csak a megirt végrendeletről tudomását is
közölje vele, remélvén, hogy idővel, ha majd lecsillap-
dik a nemes lovag haragja, meg fogja változtatni szán-
dekát, vis zater s akkor csak neveltségessé tenné magát
végrendeletkezésével együtt, ha neje már előbb értesült
róla s hozzá még ha bele is egyezett volna!

Kiváncsian várta tehát a dolgok mikénti fejlődé-
sét, feletle érdekes kezdett előtte lenni e különös vég-
rendeletkezés, mely halála esetére szólt ugyan, de annál
különösebb, mert mint élő is a megholtat akarta e szer-
int játszani neje irányában, s az ily végrendeletkezés el-
lenében aig van paragrafus törvénykezési kodexünkben.

VIII.

Z. udvari ellenőr házában sokkal vidorabb volt az
élet, mert a kis Valeria főépült, s még csak nyoma sem
maradt a kiállott nagy betegségeknek. Naponként lehetett
ő látni fehér ruhácska és kalapjával, amiut a park sző-
les utain futott fürge apró lábain az eldobott labda után.

Ilyenkor egy szelidarcú asszonyosság közzel keze-
ben a közeli fehér padok egyikén üve, éber szemmel
kísérte minden mozdulatát, anyáskodó győzedséggel
verte fel őiebe s kérdezte, hogy fáradt e még el? nem
fázik-e, nem kívánna-e már hazame ni stb.

Sokan győnyörködve nézték s nem egyszer mond-

ták az ellenőrnek, miszerint halát adhat az istennek, hogy
gyermekérek ily jó gondviselője akad, mi barátja az
orvos, ki naponként meztörül a ház al nem győzte es-
dálni ama példás renet, mely a nek házában egy idő
óta uralkodott. „Barátom!” — mondá — „a te hűvő
valóságos paradicsom. Az ember örömeit idézik benne;
én legalább mostanában igen jól érzem magamat ottad.”

„Hja barátom! egy tapintatos női kez sokat tehet.
Megvallom, magam is örömebb életem mostanában itt
hon, mint máskor.”

S a két jó barát addig mondogatá egymásnak, hogy
mily jól érzik most maucak, míg mindketten érdeklőd-
ni kezdtek a jölet szerzője iránt.

Az ellenőr már nem kérdezett semmit eme jó nő-
től, hanem inkább iparkodott kedvében járni, nehogy
eszébe jusson az elmenetel; a doktor pedig szorgalma-
sabb látogatóni lón az ellenőr házában, hol nem egyszer
ismétlé, miszerint ha Rullernek ő nagyságának ily jó apo-
lőja akadna, mint a kis Valeriának, minden máskép len-
ne, de az szegény cselédekre van utalva, kik nem nagy
lelküimeretességgel tesznek abból, hogy hogyan végzik
közöttük kötelességüket. Nem is sejté hogy mily ki-
nokot állt ki ilyenkor a szegény nő, tulva, hogy az ő
kedves Ilonája elhagyott.

„En nagyon szivesen ápolnám ő nagyságát is,”
mondá, „de ki tudja, elfogadna-e?”

Midőn azonban a doktor pár nap mulva azon hírrel
jött, miszerint a lovag neje folytonosan rosszabbul van,
s hogy lázas állapotában mindig édes anyját emlegeti:
nem tartoztatthatá magát tovább, arra kérvén a doktort, ve-
zetné őt el oda, mi még az nap meg is történt.

Dobogó szívvel közeledett a szegény nő Ilona szo-
bájának ajtaja felé, melynek kilincsét a doktor kezében
tartva előbb hallgatódzott, hogy nincs-e nála valaki.

(Vége következik.)

HIREK.

— **Vizsgák és szigorlatok.** Holnapról kezdve néhéz napok következnek a tanuló ifjuságra, értjük az évi vizsgákat. A vizsgák sorrendjét az alsó ipariskola nyitja meg; a vizsga 8 órakor kezdődik veszi s tart délig. Helyiségül szolgál a tal a kurcai polg. fiiskola I. oszt. tanterme. Következé nap azaz hétfőn kezdődnek a polgári fiiskolában a szigorlatok s a mult számban közölt sorrendben fognak tartatni. A ref. elemi iskolák növendékeinek vizsgái f. hó 21-én, a rom. katolikusoké pedig 23-án veszik kezdetüket a mai számban közölt sorrend szerint. Ugy e vizsgákat, mint az ez alkalomra írt cikket melegen ajánljuk az érdekelt szülők, kereskedők és iparosok figyelmébe.

— **Szomoru emlékekkel** távozik körinkből Ujházi Ede, a nemzeti színház egyik legkiválóbb tagja, ki a helyben működő színtársulatnál ötször lépett fel mint vendég. Ez alkalommal nem bizonyult be a magyar vendégszeretet. Horgoson vagy Dorozsmán legalább is hasonló eredményt lehetett volna felmutatni, amikor ily jeles művész megjelenéséről van szó, sőt talán felül is multák volna városunkmüpartoló közönségét. Igaz ugyan, hogy szük idöket élünk, de van nagyon sok csulád városunkban, melyek nem ismernek szük idöt, de azért a színház látogatásában s a színészet pártolásában nem látnak semmi virtust, hozzá még 13 próbas hazafiaknak tartják magukat. Szomorú, de igaz!

— **Esküvő.** Lénárt Lajos és Bartha Julianna f. hó 15-én délután 4 órakor örök hűséget esküsznek egymásnak a helybeli ref. templomban. Az esküvést Boros Péter vendégszerető házánál társas vacsora követi. Boldog házasságot kívánunk a derék párnak.

— **Juliális.** A helybeli iparos ifjak képző és segélyező egylete jövő hóban nyári táncmulatságot fog rendezni a tulajkecai kerthelyiségben. E mulatság e hó végére volt ugyan tervezve, azonban azon oknál fogva lett elhalasztva, mert épen e hó második felében tartatnak a polgári fiiskolában a szigorlatok. Igen valószínű, hogy e mulatság több szórakoztató mellékmulatsággal lesz egybekötve.

— **Muskó Sándor,** a szegedi kir. törvényszék elnöke, e héten városunkban idözött és beható vizsgálat alá vette a kir. járásbíróság ügykezelését. Az ölnök általában megelégedését nyilváníttotta a tapasztaltak felett.

— **Kiállítási tárgy.** Az országos kiállítás egy csoportját képezni fogja a segédek munkáinak kiállítása. Ez utóbbira — dacára a helybeli iparos ifjusági egylet einöksége által közzétett felhívásnak — egyetlen egy segéd jelentkezett csak Kone Antal asztalos segéd személyében, ki egy szalonszekrényt készített, az asztalos ipar valóságos remekművét. E szekrény megtekinthető ma és holnap Vass testvérek üzletében, hétfőn és kedden pedig Kopolaszky János bútorkárában. E szerint a szentesi asztalos ipar is lesz képviselve a kiállításon Kone Antal remekműve által.

— **Kussuth Lajos** arcképe, melyet Parlaghy Vilma művésznek festett és különösen élethűség tekintetében szakértők által kitünöknek állították, jelenleg Budapesten van közszemlére kitéve. A festő Kossuth arcképet az ország nagyobb városaiban is fogja közszemlére kitenni.

— **Károlyi László** gróf nemeslelkű gondolkodásáról tanuskodik azon tény, mely szerint az uradalomban alkalmazott tanítóknak fejenként 50 frtot utalványoztat ki, hogy ismereteik gyarapítására az országos kiállítást megtekinthessék.

— **Lévai Ferenc** buzgó tanfelügyelőnk, mint értesültünk, körlevelet intézni szándékozik a Csongrád megye területén lévő úgy közési mint hittelkezei iskolák fentartó testületeihez a végből, hogy tanítók közül ne hányat az országos kiállítás megtekintésére küldjenek fejenként 15 frt megadása mellett. A kiküldendő tanítókat az ügybuzgó tanfelügyelő személyesen szándékozik a kiállításban kalauzolni.

— **A szentesi ev. ref. egyház** által fentartott elemi iskolák 1884—5 ik tanévet bezáró közvizsgái a következö sorrendben fognak megtartatni: június 21 én d. e. a központi fiiskola V és VI-ik osztályának gyakorlati vizsgája a fanemesítésből; d. u. női kézimunka és háziipar kiállítás az egyház tanács ernében; Szabó Lajos tanító növendékeinek közvizsgája; 5 órakor a központi fiiskolák tornavizsgája a 22 én d. e. Vattay Vince, d. u. Kovács Lajos; 23 án d. e. Sajó Sándor, d. u. Torjay József; 24 én d. e. Faláby Sándor, d. u. Német Elek; 25 én d. e. Kabai Endre, d. u. Varga Ferenc; 26 án d. e. id. Csató Sándor, d. u. ifj. Csató Sándor; 27 én d. e. Katona József, d. u. Takács János; 28-án d. e. a felsőpárti fiiskola III. és IV. ik osztályának gyakorlati vizsgája a fanemesítésből; d. u. Pap Lajos tanító növendékeinek közvizsgája; 5 órakor a felsőpárti fiiskolák tornavizsgája; 29 én d. e. Kovács János, d. u. Terzenyei Ferenc; 30 án d. e. Körtyvélyesi Sándor, d. u. Német Lajos; július 1 én d. e. Pap László, d. u. Pap Antal tanítók növendékeinek közvizsgái. — **Vizsga helyiség:** a fanemesítésből az illetö iskolák gyakorló kertjei; a tornaszatból a központi tornater; a közvizsgákra nézve pedig a templom. — **A közvizsgák kezdődnek** d. e. 8, d. u. pedig 3 órakor. Szentes, 1885. június hó 10. Geröc Lajos m. k. ref. lelkész.

— **Értesítvény.** A szentesi rom. kath. egyháztanács mint iskolaszék által közzhírré tételik, hogy a szentesi rom. kath. népiskolákban a f. évi zárvizsgák a következőleg lettek megállapítva: Június 23. délelött Csupai Márton, délután Marschal Endre. 24. délelött Bugyi Antal, délután Burics János. 25. delelött Marschalné Nagy Rozsa, délután Bóna József. 26. delelött Beszéles István, délután Csupai Mária. 27. délelött Ramersdorfer Ferenc, délután Bóna Sándor tanítók által vezetett iskolákban. **Miről a t. szülők** ezennel értesítetnek. Szentes, 1885. június 10. Korbuly Béla egyi. jegyzö.

— **Az alpar csongrádi rom. kath. tanítóegylet** f. hó 18 án Uj Kecsen evi reudes közgyűlést tart.

— **Vallástani vizsga.** A gimnasiunmal összekötött polgári fiiskola és polgári leány iskola ref. vallású növendékeinek hitani vizsgái f. hó 14 en d. e. isteni tisztelet után fog a templomban megtartatni.

— **Képvisei elbeszámoló.** Csongrád megye tápéi kerületében Enyedi Lukacs, Csongrádon Szivák Imre a mul. het folyamán szunoltak be valasatoik öltö az országgyűlés első szakának működéséről.

— **Robicek Gábor** helybeli jöhrnévű kereskedő mai hirdetésere e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét. Jó és jutányos árucikkei már eddig is ismertesek, most pedig kereskedése borokkal, savanyúvizekkel és a hirdetésből olvasható egyéb cikkeikkel da a levén felszerelve, amál inkább meg fog élelni a t. vevök mindennemű igényeinek.

— **Az árteji** kut farásában tegnap este 5 óráig 230 m. 78 ctmig haladtak. Ha ezen eredményt a mult hetivel hasonlítjuk össze, azt találjuk, hogy lefolyt hét alatt 15 méter és 6 ctmterrel haladtak előre, s ezen nagy haladást onnan lehet megmagyarázni, hogy már több nap óta nem kell furót használni, amennyiben tisztá homok vízzel keverten jön felszínre, ezt pedig szivattyúval húzzák fel. Reméljük, hogy Zsigmondi mérnök nemsokára azon hírről fog bennünket meglepni: itt a víz, most már csak medence kell hozzá.

— **Emeljünk kalapot!** Ki előtt? H.-M.-Vásárhely közönsége előtt. E törvényhatóság közgyűléséhez a tanács az országos kiállítás közgyűléséhez felküldendő tanítók és iparosok ügyében előterjesztést adott be, mely szerint a főgymn. igazgató 35 frt, a felső népiskola gazdasági szaktanára 35 frt, a felső leányiskola kézimunka tanítója 30 frt, az általános tanítótestület 3 tagja 20—20 frt, az óvoda vezetője 25 frt, a lakatos, ács, bogárné, cipész, csizmadia, szabó, agyaggyéző (korsós) és takácsipartársulatok egy-egy tagja 20—20 frt, a kovács ipartársulat két tagja s a szíjgyártó ipartársulat egy-egy tagja 15—15 frt városi ösztöndíjjal az országos kiállításra felküldetni ajánlatot s e célra összesen 405 frt a városi pénztárból a rendkívüli kiadások terhére kiutalványoztatni ajánlatot. Ez indítvány fölött hosszú vita fejlődött ki, de végre is a józannabb párt győzött és 35 szavazat esett a tanács javaslata mellett és 25 ellene s így a 405 frt utazási segély 11 szótöbbséggel meg lett szavazva. Épen mai számbunkban közöljük Csongrád megye ügybuzgó, minden nemes, szép és jó ügyért lelkesülő tanfelügyelőjének szándékát épen ez ügyre vonatkozólag s így előre tudjuk, hogy ez ügy városunk közgyűlésen is fog tárgyalatni. Eöre mondhatjuk, hogy a közgyűlés egészen bátran szavazhat meg még többet is mint H.-M.-Vásárhely s megmondjuk az okát. Városunk közgyűlése 2000 mondd kétezer frtnál többet szavazott meg a Szentes város határában előforduló gazdasági termények kiállítására, s ezen összegből egy krajcár sem lett elkölve, ott van mai napig a Wertheim-kassában, mert Szentes város gazdaközönsége nem szerepel a kiállításban. Ha tehát ily módon 2000 frt úgy is volt szánya kiállítási költségekre, semmi sem áll útjában annak, hogy Szentes város még nagyobb összeggel járulhasson közési tanítóinak a kiállításra való felküldéséhez s reméljük, hogy H.-M.-Vásárhely nem fog tulenni Szentes város képviselőtestületén.

— **Színészet.** Ugyan mit írjunk és kinek írjunk a városunkban idözö színtársulat működéséről, mikor jégkéregbe van burkolva Csongrád megye székhelyének, a legmagyarabb lakosság szíve? A kik (s vajmi kevesen vannak) megtekintésre és meghallgatásra méltatták a magyar kultúra terén működő, műziesünket nagyon is kielégítő színtársulatot, azoknak nem kell kritika, hanem igenis, ha pártolással kisorsítanók a színház deszkafalat, akkor körlelhetlen kritikát írának a színészetéről, bonécs alá vennök a primadonnától a sugóig minden színésznő és színész legaprólékosabb gesztusát s a színigazgatót azonnal sietne az utolsó statista állására is vénuis szépségeket beszerezni. Így azonban csakis arra szoritkozunk, hogy Ujházi Edéről, a nemzeti színháznak jelenleg itt szereplő elsőrendű tagjáról emlékezzünk meg. Igaz ugyan, hogy ő is a csekély számú közönség részéről nyert elismerés mellé egy szomorú fufalevéiből vagy árvácskából font koszorút tehet — egyéb emléket aligha visz tölünk a fővárosba. Ujházi a következő szindarabokban lépett föl: **Kedden** „A miniszter előszobájában“ és „Az őszi napsugár“-ban; szerdán a „Cifra nyomorúság“-ban; csütörtökön „Budapesten“, pénteken „A vén bakancsos és fia a huszár“-ban. A ki először látta e vendégszerelő művészi játékát, az megnézte a többi darabokban is, ha csak valami elháríthatlan akadály nem gátolta. Ma lesz utolsó föllepte az „Arany lakodalom“ című drameletben, hol egy 80 éves báró, és „A másoló“ című vigjátékban, hol a címszerepet viszi. Igazán mondhatjuk, érdemes lesz megtekinteni.

— **Szerencsésítény.** Papp Mihály szentesi lakos 11 éves gyereke f. hó 5-én este véletlenül egy magas fáról leesett és 3 órai szenvedés után elhalt. Ezen szomorú eset intö példál szolgálhat a szülöknek, hogy gyermekeik felett élesebb felügyeletet gyakoroljanak.

— **Színházi engedélyért** folyamodott h.-m.-vásárhelyi kapitánysághoz Sáhgy Zsigmond színigazgató és azt meg is kapta Habár látjuk, hogy a társulat nálunk a közönség közönyével anyagilag nem képes boldogulni és üres házak előtt játszik; nagyon tartunk tőle — bar legkövesé ohajtjuk — hogy Vasárhelyen is hasonló sors éri Sáhgy igazgatót és társulatát.

— **Tűz volt** városunkban a folyó hó 11-én 6 és ¼ órakor. Sebök Mihály III. tizedbeli háza égett le. A tűz kiütésekor roppant erős szél volt, mely a fűrészt a tégelydik s ötödik utcába is elhordta, s félni lehetett, hogy a tűz nagyobb kiterjedést vesz, azonban egyesek önfeláldozó buzgalma és a lakosság kitartó közreműködésével sikerült a tüzet lokalizálni, habár a

szomszédos házak némelyike már egyszerre 4—5 helyen is kigyuladt. A város új feeskendője is veszélyben forgoit, mert az égő ház tetőzése a feeskendőre zuhant le, melynek megmentése csakis Kevicki Pál műlakatos és Balogh Mihály magánzónak köszönhető.

— **Amazonok harca.** Kuruc asszonyok laknak a felső párton, a vad házasság e régi székhelyén. Egy asszony elszerezte másíknak az urát, (szentesiesen szólva „férj“ helyett,) már hogy törvényes ura volt-e, azt nem tudjuk. Előbb az átelénes két kapu felöl vette kezdetét az ékesnél ékesebb kifejezéssel fűszerezett társalgás, utána következett kölcsönös göröngy-hajigálás még cibrább titulusok osztogatása mellett, s mivel egyik fél sem tágitott, összekapott a két amazon az idöközben egybegyűlt müpartoló közönség szeme láttára, egymást megtépázták s így dühököt kielégítve a józanabak közbelépése folytán vége lett a harenak. Történet pedig ez a história mult szombaton este, amikor a tiltott szerelemmel vádolt uracska boromissza állapotban vetődött haza.

— **Kutba esett** mult héten a kisérben egy kis gyermek, azonban észrevétetvén csakhamar sikerült minden komolyabb baj nélkül az illetöt kihuzni.

— **Öngyilkossági kísérletek.** Vasvári Sándor 15—16 éves cseléd, ki Szijártó Szabó Mihálynál szolgált, az okon, mert gazdája nyakon ütötte, a polyvás színben magát felakasztotta, de még ideje korán észrevették s így meg visszaadhatták az életnek. Debrecenyi Mária 16 éves hajadon szintén megunta az életét, fogta tehát magát a leányzó s egy pakli gyufát a vízbe felolvasztott, ezt megitta, azonban a gyorsan alkalmazott orvosi segély talpra állította. Reméljük, hogy miután már félszeggel bele néztek a tulvilágba, többé nem kívánkoznak oda.

— **Betörés.** A folyó hó 10 én viradóir Glicze József II. t. 477. számú házánál ismeretlen tettesek az ab akvasat kitesítve betörték és mintegy 300 frt értékű ágy és ruhameüt tolvajlottak el. A rendörség erőlyesen nyomozza a betöröket.

— **Kánikulai forraság** köszöntött be a mult hét végén és azota a nap kifogyhatatlan, sőt inkább növekvő erővel löveite nekünk regnapig forró sugara t. A kiknek a szobán kívül volt do guk, azoknak bizony eleget kellett szenvedniök a tikászó hőség nyomasa alatt; de ehhez járul még ami specialis áldásunk, az a tengernyi por, mely a hőségüel is övisehetetlenebb s egész ségtelenül.

— **Öngyilkosság.** Murton János 35 éves öreg ember már nem tudván bevarni az angolok hívó szavát, f. hó 10-én reggel a kis kapu srook vasára magát felakasztotta. Az öreg ember ismerere es egyén volt, mert még betegsége otthon maradásra nem kényszerítette, radesen e járt a templomba s ott a fiataloknak réme volt, mert ha valamelyik a mise alatt csevegni kezdett, az öreg addig kopogtatta az illetö fejét botjával, míg el nem hallgatott.

— **Derék városok.** Az erdélyrészi magyar közmi velödesi egyesület javára Veszprem vármegye 500 frt. Eszterházy Möríc gr. veszpremi főispán szinten 500 frtot adományozott. — Mezőtúr város vasárnap népes közgyűlést tartott, melyen Mészáros Endre indítványára az erdélyi közművelödesi egyesület részére 500 frtot, a temesvári magyar nyelvteljesztö egyesület részére 20 frtot és a györi Kisfaludi-szoborra 5 frtot szavazott meg egyhangulag. E szép példák bizonynyal számos követöre fognak találni.

— **A francia írök** Budapestre augusztus végén vagy szeptember e jén fognak jönni. Pázmány Dénes, ki Párisban ez ügyben a francia iradalom es művészet legkiválóbb képviselőivel értekezett, jelenleg Budapesten idöz és részt fog venni francia vendégeink ünnepléses fogadása cejából alakult bizottság ütésén. Pázmány ki- esközölte a francia hadgyimnastertöl az engedélyt arra is, hogy a pársi garde republicaine hetven tagból álló hars katonai zenekara szinten eljöhesse fővárosunkba. Franciaország íröi es művészi viágának sok kitűnő tagja személyesen igerte meg Pázmányt, hogy részt vesznek a kirándulásban. A franciákkal együtt Türr tábornok es Munkácsy Mihály is eljönnék Budapestre. Hát Adamó asszony? Legyalabb vasószünetig.

— **Bakóti Nándor** szegedi költögyarában f. hó 9-én d. u. tűz ütött ki, mely elhamvasztotta volna az egész nagy gyártelepet, ha a tüzoltók idejekorán meg nem érkeznek. A kár így is körülbelül 1000 frtra rug. — Biztosítva volt a Fonciere biztosító társaságnál.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1885. június 12.

Nyolc nap óta tartó afrikai forraság ugyan csak megijesztette gazdáinkat azon kinzó kilátás által, hogy nem csak a legelő gyepe perzselődik le, hanem utánna fog veszni árpa, buza, kukorica is. Mai nappal azonban megváltozott az idő hűvös- esőre, mely még sok hasznot fog tenni virágzását bevégzett kalászosainkra és szőlőinkre.

A gabona üzlet a hét folytán általában lanyha vételkedv mellett folyt, melyre a buzánál az árak hanyatlása, a tavaszíaknál pedig a rekkenő hőség volt befolyással. Buza 100 kllként 79—78 klós kelt 8 frt 30 kr., 8 frt 25 kr., 76—77 klós 8 frt, 8 frt 10 kr. — Árpa (köbüll) 5 frt 20 kr. — Kukorica (köbüll) 5 frt 40 kr., méter- mázsája 5 frt 70 kr. — Zab, köles nem volt a piacon. Szalonna 39 frt.

NYILTTÉR.

5. Három krajcárral

naponként eszközölni lehet testünknek alapos kitisztítását s ezáltal egy egész sereg betegségnek elejét vehetjük, melyek a táplálkozás s emésztés rendes menetének megzavarásából (székrekedés, gyomor-, máj-, és epebajok, aranyeres bántalmak, vértelenség, étvágy-hiány, stb) erednek. Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseit ériktek tisztító eszköz alatt, melyből egy dobozzal 70 kr-ért kaphatni a gyógyszerertárakban. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseinak különféle utánzatai léteznek, arra kell gondosan figyelni, hogy minden dobozon cégjeggyel egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt névaláírása meglegyen.

Két szobabeli bútor

igen jutányos áron eladó.

Értekezni lehet **D. Mészáros Ferenc** városi alkapitánynál.

Árverési hirdetés.

FÜLÖP LÁSZLÓ csongrádi lakos végrehajtónak 130 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében, végrehajtást szenvedett néh. NAGY ISTÓK JÓZSEF hagyatékához tartozó, a csongrádi 8793. hrsza. 1583 1/2 négyszögöl területű legelőből 1/12-ed része, — 9681/b. hrszú. 1200 négyszögöl szőlőből 1/12-ed része, — 2183 hrsza. kőkényi föld, 8794. hrszú. 1583 1/2 négyszögöl legelőből 1/12-ed része, s végül a csongrádi 1883 hrszú. beltelek ház és járandóság, a csongrádi kir. járásbírósi hivatalos helyiségében, 1885. július 5. ik napján d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen eladati fognak.

A csongrádi kir. járásbírósi, mint telekkönyvi hatóság.

Szarka
kir. bíró.

Egy jó házból való s legalább négy elemi osztályt végzett **fiú**

egy kunzentmártoni vegyes kereskedésben

tanoncul azonnal fölétetik.

Bővebb értesítést ad lapunk kiadóhivatala.

SÓ ELADÁS.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a sónak métermázsája **11 frt 60 kr-ért** nálam kapható.

Khón Gábor.

Ruhaszövetek

csakie tartós gyapjából egy közepetmetű férfi számára.
3.10 méter } jó gyapjú szövetből 4 frt 96 kr.
                  } jobb " " " " 8 " " "
                  } finom " " " " 10 " " "
egy öltönyre } legfinomabb " " " " 12 " 40 "
Utazó-plaidok 4, 5, " és 12 frtig darabja. Legfinomabb öltönyök, felső (Überzieher), kabát és esőöpeny szövetek tífli, loden, commis, kammarn, chevot, tricot, női és billárd-posztók, peruvián, dosking szövetekből ajánl!

Alapított **STIK AROFSKY JÁNOS** — 1866 —
gyári raktára Brümmben.

Minták bérmentve. Mintakönyvek szabó urak számára bérmentellen. Utánvételi küldemények 10frt fel! bérmentve.

Posztóraktár om 150,000 frt ér éket mindig meghaladja, s így igen természetes, hogy ily nagy forgalommal kikerülhetlen, miszerint a tömördek sok 1—5 méternyi hosszú maradékok össze ne gyűljenek, melyeket tehát kénytelen vagyok mélyen leszállított gyári áron eladni. Minden józan gondolkodó kénytelen belátni, hogy az ily csekély maradékokból mintát nem lehet szétküldeni, mi ha történék, egy néhány száz minta szétküldése után a maradékokból nem maradna semmi. Ennélfogva valószínűsége az, ha posztócégek azt hirdetik, miszerint ily maradékokból mintákat küldenek, holott azon minták egész darabokból és nem maradékokból valók, mely eljárásnál képzelné lehet a szándékot.

Maradékok, melyek nem felelnek meg, felcseréltetnek vagy a pénz visszaküldetik.
Levelések elfogadtnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

Hirdetmény.

A Csongrád megye törvényhatóságánál megüresedett s évi 800 frt fizetéssel és 200 frt lakbérrel összekötött első aljegyzői állomásnak és ha ennek betöltése folytán a jegyzői karban személyváltozás állana be esetleg a 750 frt évi fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazott másod-aljegyzői állomásnak, a folyó évi július hó 1-ső napján tartandó közgyűlésen való betöltésére pályázat hirdettetik; felhivatnak tehát mindazok, kik ez állomásokat elnyerni óhajtják, hogy a köztisztviselők minősítéséről szóló 1883. évi I. t. c. szerinti képesítettségüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat folyó évi június hó 20-ik napjáig bezárólag Zombori Rónay Lajos főispán ur ő méltóságához Kis-Zomborba, be- küldeni igyekezzenek.

Szentesen, 1885. május 27.

Stammer Sándor
Csongrád megye alispája.

370./v. 1885. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósi 2349/1885. számú végzése által NAGY FERENC javára ALBERTÉNYI ANTALNÉ ellen 560 frt tőke, ennek 1885. év május hó 1-ső napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 20 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 497 frtra becsült házi butorok, konyha-edények és búza- nemükből álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek a 2417./1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szentesen, özvegy Halász Szabó Jánosné házában leendő eszközözlésére 1885-ik évi június hó 18 ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1885-ik évi június hó 9-én.

Végh Sándor
kir. bír. végrehajtó.

Előnyös alkalmazást

nyernek: **ügynökök, hivatalnokok, kereskedők, magánzók** stb., kik osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek havonkénti lefizetések melletti eladásával az 1883. évi XXXI. törvények értelmében foglalkozni óhajtanak; némi tevékenység mellett

havonként 100—300 frtnyi jövedelemre

számíthatni. — Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

A fővárosi váltóüzlet-társaság Adler és társához Budapesten.

Üzleti értesítés.

Alulírott ajánlja a t. közönségnek dűsan felszerelt fűszer, festék, norinbergi és rövid-árú, jó hírnevű

ÜZLETÉBEN

kapható többrendbeli

FRISS TÖLTÉSŰ GYÓGY-és BORVIZEIT,

valamint tisztán és sajátkezűleg fejtett 1-ső rendű 1881—82-iki természetes

MAGYÁRADI és ÉRMELLÉKI BOROKAT

literenként 36 kr.

EGRI és BUDAI BOROKAT 50 kr-ával üveges- tül. — Üvegek turesen 6 kr-ért visszavétnak.

Ugyancsak ajánlom literenként 24 kr-ól egész 1 frtig mindennemű

SZESZES ITALAIM

dűs raktárt, úgy szintén a legfinomabb üve- ges **LIKÖR, RUM ALLASCH** (gyomorerosító), **BOROVICSKA** és **ROSZTOPSHINT** a legelő- nyösebb árak mellett.

A midőn a t. közönséget felkérem cikkeim kitűnő voltáról egy próbavévsárlással meggyőződnei vagyok tisztelettel

ROBICSEK GÁBOR.

Üzlethelyiség Dósa Béla gyógyszerész úr házában.

A torontálmezei gazdasági kiállításon 1884-ben **EZÜST DISZ-OKLEVELLET** nyert.
A bécsi 1883. évi nemzeti győgs. kiállításon **EZÜST ÉRMET** nyert.
A triesti 1882. évi kiállításon **BRONZ-ÉRMET** nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon **ELHÍRERÉSI OKLEVELLET** nyert.

A MOHAI ÁGNESSZ FORRÁS

háznk egyik legszénsavdűsabb

SAVANYUVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bántalmában. Általában a víz mindazon koroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölöközése kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál, Budapest.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500,000

palaczk.

Szentesen kapható: Dobray S., Soós A. és Szépe K. uraknál.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1885. évi 24-ik számához.

— Kinek kell gyermek? A „Veszpremi Független hírlap“-ban a következő sorokat olvassuk: Egy szep kis 10 hónapos szerelem-gyermek örökbe adandó; valamely nemes szívű hölgy, ki éppen őtbebecsében nem lel örömet, vagy oly nőten ferfiu, ki elég vagyonnal rendelkezik és esetleg másokat a könyörület nemes cselekedeteire serkent, ezen kis ártatlant felfoghatja örökbe.

Nász helyett hármass gyász. Olomunieceki Pál woliciai (Galicza) községi irnok két év óta üldözte szerelmével az ottani tanító leányát, Marcjanowska Hedvigé, ki azonban sokáig visszautasította. Végre mégis sikerült a leány szívét meggyermeie s a viszony nem maradt következmények nélkül. A szegény leány azonban most már hiába kérte a csábítót ígérései beváltására; sőt Olomunieceki majus utolsó napján egy másik leánnyal készült egybekelni. Midőn Olomunieceki az emlitett napon a községi templom előtt menyasszonyával megje-e-n, a szegény Hedvig, ki több óra át rejtőzött négyhónapos fiával a templom közelében, hirtelen előlta s gyermekét a templom küszöbére helyezve, még egyszer könyözve kérte csábítóját becsületének megmentésére. Midőn pedig Olomunieceki egyszerűen „nem“ mel felelt, kebleből revolvert rántott e ő s mielőtt valaki megakadályozhatta volna, örült gyorsasággal lötte agyon először az irnokot s aztán a gyermeket s végre önmagát. Mindhárom rögtön meghaltak.

— Életmentő vállfűző. Berlinben egy szerelmi dráma történt, melynek szomorúvá fejlődését csak a vállfűző akadályozta meg. Egy Meuz nevű 41 éves kalapos meggyva feleségét, Keil Minna öz. asszonyt keresett buzdítást csinos, tetszetős karmak készítésére. Az özvegy csakhamar ismét másert langolt s kalaposunk ezért boszut forralva, megjelent lakásán s két revolver-övést tett rá. Az első lövés nem talált, a második golyó a nő hátába fúródott volna ha véletlenül föl nem tartóztatják a vállfűző acélrudacska. A harmadik lövés csütörtököt mondott, valamint az is, melyet üldözötése közbe magára irányított. — Midőn el akartak fogni, maga Keilné vette őt pártfogásába, így szólván: „Ah, hagyják őt, hiszen semmi baj sem történt!“ Meuz a Spree felé futott s a vízbe ugrott, honnan azonban kifogták s a rendőrségre vitték. Itt bevalotta, hogy előbb az asszonyt s aztán magát akarta agyonlőni.

— Öngyilkos szegedi háziur. Bak Sándor szegedi lakosnak azelőtt tisztességes kis vagyona s jó üzlete volt. Szóval boldogult mindaddig, míg egy nagyobb házat nem épített annak-csón segítségével. Ez időtől kezdve anyagi helyzete mind rosszabbra fordult s három hét előtt mindenéből kikapuztatva hagyta el Szegedet, s ne jéhlől es hat gyermekéből álló családját. Azóta nyoma veszett, csak néhány nap előtt érkezett a dunavesseli szolgabiroól egy értesítés, mely szerint Bak Sándor szegedi lakos 45—50 évesnek látszó kereskedő holttestét egy Rác Gábor nevű molnár Tass mellett a gőzha-

jo állomás közelében a Dunából kifogta. Kifejterő a szolgabiroóságot a zsebében talált irományok vezették. A holttest ruhájának zsebei telve voltak az ellene elrendelt végrehajtási kérvényekkel, igénykereseti tárgyalási végzésrel, járda-költésig lefizetése ügyében keletkezett kapitányi idezésekkel s több efélékkel.

— Nagy tornót nyert Győrött a lutrin Goldschmidt Miksa, a „Fouciere“ biztosító társulat ügynöke a napokban. Két forintot tett a győri király-utcai és még egyet ugya azon három számra a felhívár-utcai lottó gyűjtőnél. Mind a három szám kijött s a szerencse fiának most 12 ezer frt úti markát. Mint a Győri Közöny írja: legalább 15 év óta nem csíptek fel ekkora nyereményt a győri lottó-gyűjtőnél. A szerencseszámok ezek voltak: 12. 9. 21.

— Szőlőkarókkal agyonverve. Kegyetlen gyilkosságnak esett áldozatul Nagy Mihály madszeri birtokos mult hó 31-én délelőtt 9—10 óra közt a toron-hegyi szőlőjében. A presházban karóval fejére két halálos csapást mértek, onl kezét eltörték s mindkét felől bordájának nagy részét bezúzták. A szerencsétlen boszu áldozatául esett s a kannibáli tett elközetésével volt koscsát gyanusztják, aki el is fogatott s a bíróságnak átadott. A gyilkosságra csak délután 3—4 óra közt jöttek reá, mikor is a szerencsétlent a presházban halva találták meg.

— A majális áldozata. Balassa Gyarmaton f hó 1 én az önk. tüzoltók majalist tartottak. A mulatság ezésben vége sikerült, de áldozatául esett egy szeretremelő, fiatal, szép leány. Pethes Ilonka e mulatságra jött Hontból Balassa-Gyarmatra. Tánc után meghűtötte magát, tüdőgyuladást kapott s meghalt. A részvét kora halála föött általános.

— A férjszerzés új módja. Eredeti módon szerzett magának férjet egy londoni menyecske. Egy gazdag jegyzőt hívatott magához s megíratta vele végrendeletét, a melyben csak jötekonny celokra 60.000 frtot hagyományozott. A jegyző ezután szeretremelő nőismerősét külféle ürügyek alatt többször meglátogatta, végre nőnl kérte. Csak az esküvő után tánt ki, hogy egy garasa sem volt!

— Hirtelen halál. A boszniai tartományi kormány pénzügyi titkára, aki egy hónap óta Bécsben időzik és résztvett a közös pénzügyminiszterium által a boszniai és hercegovinai adóügyek rendezése céljából összehívott bizottság gyűlésein, a Burging egyik padján hirtelen összerogyott es pár percre rá kiadta végső lehelletét.

— Vitéz nazarénus Zomborba a tavaszi fegyvergyakorlatokra behívták Kosztanovics Ádám ósváci szerbet is. Kosztanovics 10 hónap előtt nazarénussá lett, s mint ilyen nem akart fegyvert kezébe fogni, annal kevésbbé annak használatában magát gyakorolni. Bezárták tehát a dunkliba. Minthogy azonban K. annak hüsbében sem igen érezte magát rosszul, a parancsnokság tudtára

adta, hogy ha 24 óra alatt fegyvert nem fog s a gyakorlatokban nem vesz részt, átadják a katonai törvénytörzőknek, hol reá 5—6 évi börtönbüntetés vár. Ez az argumentum megváltoztatta vallásüszéteit s most már az adicselkedik társai előtt, hogy ha háboru ütne ki, ő lenne mindíg az első sorban a hadakozók között. Ime, a börtöntől jobban fél, mint a haláltól és a pokoltól.

— Az Egyesült Államok legazdagabb marhatenyésztője jelenleg egy Todhunder nevű texasi, ki a mult tavasszal 6000 borjut bélyegezett meg saját nevére, és az összet már 6000 darab marhat adott el. Marháinak száma jelenleg 20,000-et tesz ki és magának 100,000 hold földje van. Van ezeken kívül Todhundernek 1000 bikája es 300 házas lova. 50 munkást foglalkoztat folytonosan; 20,000 mázsa szénát vágat, hogy kemény tél ellen biztosítsa marháit. Tart még valami 7—800 drb tenyész kancát és 50 csődört.

— Tizenegyet emeletes ház. Londonban a napokban egy tizenegyet emeletes ház építést fejezték be. Magassága 130 láb. E háznak 500 szobája van. A lakosok felvonó gépeken mennek lakásaikba. Két perc alatt a lakó a legfelsőbb emeletre is feljuthat.

— A sertésekről is marhavételel kell már a f. évi szept, hó 1 só napjától váltani; ugy rendelí ezt a földművelési miniszteriumnak az évi majus 15 én 1882. sz. a. az ország összes törvényhatóságához kibocsátott rendelete. Ily levélre szükségö van a tulajdonosnak, ha tulajdon jogát átuházni, vagy sertéseit állandó tartózkodási helyükről elhajtani kívánja. A vásárra felhajtott sertések csak a tulajdonosok nevére kiállított eredeti marhavételel mellett bocsáthatniak be a vásárra. Egy darab marhavételel kiállítás díja 5 krban van megállapítva, 1 armennyi sertésről állítatott is az ki, a bélyeg másik 5 kr. A járlat hátrátolásától 3 kr fizetendő, de egy járlat csak egyszer hátrátolható egy éven belül. Ujabb teher és még sokkal több kellemetlenség hárul ezen intézkedés által a közönségre, kivált ha még hozzá veszzük azon idővesztégetést, amit vásári alkalommal el kell tölteni az adó-vévonék. De hát ha a közérdek vagy inkább országos érdek ezt kívánja, meg kell adni magunkat, mert hiába, megmondta már azt Mihászna András régesrégén, hogy röndek muszáj lönnyi.

CSARNOK.

Nánika.

(Természet után.)

A liget szép volt. Mellette egy kicsiny folyócska kergelte fűre habjait. A parton egy szép nyárfasor közeiben pudok kínálkoztak p. hó helyül.

Az egyik pad egy sápadt, szőke fiatal ember terhét emelte, kinek beretvált arca, kék gyűrűs szeme, bor-

zas haja, testének soványsága és obligát fekete nadrág-ja elárulták, hogy szinész.

Szórakozottan bánt a víz tükreán ringatózó pafadugócskára — a dugócskának madzag, a madzagnak bot volt a folytatása, s ez utóbbinak vége a fiatal ember kezében nyugodott.

Halászott.

Sokáig állt úgy, és nem fogott semmit. Egy pajkos női hang riasztá fel ábrándozásából.

— Fogott-e már sok halat?

A fiatal ember gyorsan hátrafordult s az öröm látó kifejezésével nézett a csinos barna leányra, ki mosolygva állt háta mögött.

— Maga az, Nánika?

— Én vagyok.

— Vége van már a próbának?

— Vége.

— Engem nem kerestek?

— Keresték bizony.

— Mit mondtak?

— Azt, hogy ez már mégis csak szörnyűség, hogy az a korbély Pozsonyi már megint nincs a próbán!

— Hm! Mikor nincs mit enni, dömmögé. Ha most nem kapok halat, akkor este még úgy sem. — Mennyit huztak le a fizetéséből?

— Semmit.

— Az nem lehet. Igaz, hogy erre a hónapra már minden fizetésemet kivettem...

— De ha mondod — Egyik barátja megkérte szépen a rendező urat, hogy ne irassa től magát, mert rosszul van.

— Magának nagyon jó szíve van, Nánika.

— Miért?

— Hiszen úgy is tudom, hogy maga volt az a barátom.

Sohajtott.

— Persze! Mintha csak én volnék magának barátja egyedül.

— Hát mégis az, ugye?

— Ne forgassa el a szót.

— Nem ai le Nánikám? Vagy dolga van?

Nincs nekem. Holnap úgy sincs előadás.

— Hát akkor beszéljünk egy kicsit — egy rövidke felőrt, azontul úgy is hiába tartom a borgomat a vízben.

— Egy halat sem fogott még?

Nem én — még ebben is szerencsétlen vagyok.

— No, ne panaszkodjék, mert akkor nem üök le.

— De... csak igen. Inkább egy szót sem szölok.

— Jól fogja magát viselni?

— Igen jól.

— Hát akkor, isten neki!

A fiatal ember arcán valami bágyadt öröm látszott, olyanforma, mint egy beteg kis gyermek arcán, mikor anyja hízlelve dédelgeti. Jól esett neki a kis barna jelenléte, vig fecsegése, mely talán nem is celzott egyébre, mint a szomorú fiatal ember fővidítására.

Hiszen volt elég oka a szomorúságra. A jelen nyo-

morúsága, a mult jó időkkel ellentétben — akkor legalább volt mit enni rendszeren, ha senki sem szerette is soha. Még az a szép kisasszony sem, a kit ő úgy imádozott: — kinevette, kigúnyolta a gyermek zajongását. Hajh, ez már mind régen volt. Azóta sokszor, igen sokszor volt nap, a mikor egy becsületes juhászkuva sorsát megírtyelte. Lótni-futni naphosszat, koplalni heteken át, kiszaggattatni egyetlen nadrágját ismeretlen kutyákkal, tűrni hideget meleget s az egész világ mellőzését, sőt megvetését — nemán, szóltalanul.

Két nagy könyv gördült le a sápadt arcon.

Gyorsan földre fordítá fejét, hogy Nánika meg ne láthassa.

Az olyan ember, a kinek van miért könyezni, restelli a könnyeket; a gazdag nagybácsit gyászoló rokon pedig kiáll az utca közepére sírni.

— Mi baja?

— Nekem...? Semmi!

A hangja olyan fojtódott volt.

— De látom én.

E pillanatban a dugócska villámsebesen tűnt el a vízben s a fiatal ember erős rántást érzett karján. A másik pillanatban már künn feküdt a porondon egy szép nagy harcsa.

El volt feledve bu és gond. Ragyogó szemmel nézte a pompás halat.

— Végre! Mégis csak lesz vacsoránk, Nánika.

— Vacsoránk?

— Igen. — Talán csak elfogadja kegyed meghívásomat?

— Nem tudom.

— Nem? Akkor, s olyan szomorúan nézett a leányra, — akkor visszadobom a halat a vízbe.

— Csak trefáltam. Persze, hogy elmegyek s meg is sütöm szépen ezt a nagy állatot — nagyon pompás lesz.

— Igen pompás.

— Beballagtak a városkába. A nap már kezdett letűnni a láthatár mögött, a hirtelen kerekedett felhők gyorsan gyülekeztek az égen.

— Menjen csak előre, Nánika, majd én szerzek addig egy kis lát.

— Mit ért maga a „szerzes” alatt?

— Hát... és akkor fülíg pirult... lássa hová súlyedtem már.

— Azt én nem engedem meg. Majd kérek a háziasszonytól.

Egy felóra mulva vigan süstörgött a tűz, s fölötte nagy lábában a szépen földarabolt harcsa.

S a mint a fiatal ember úgy nézte a falhoz dülten a tűz mellett sürgő-forgó kipirosult arcú leány, hát valami melegség támadt a keblében. Ha mindennap így lenne? Egy c öndes családi élet — milyen szép lenne az?! Egy jó asszony gondos lesz, talán fordíthatna még egyet ezen elzúlótt életemen. A kettőjük szegénysége összetéve milyen gazdagság lenne!

Efogta a keserűség.

— Eh! Örültsék arra gondolni is. Nem lehet az! Lassan kifordult a konyhából s az udvarra ment.

Künn zúgott a szél a recsegtek a fák galyai.

Egy kéz nehezedett vállára.

— Hát maga mit csinál itt künn ebben a borzasztó időben? A vacsora már készen van.

— Melegem volt benne a szobában.

— Itt meg megfagy.

— Nem lesz kár érettem.

— Ej! már hogy lehet ilyet mondani? Hát kihez megyek én feleségül, ha maga meghal?

A fiatal ember felkapta a leányt karjába s befutott vele a szobába.

— Kedves, édes, aranyos Nánika, hát igazán mondta azt maga?

— Nagyon igazán!

Künn zúgott a vihar s recsegtek a fák galyai.

Janus.

APRÓSAĞ.

Óvatosság. A község kocsiútján kellett javítani. A mérnök eljő és nagy fáradság árán kipécézi az utat. Midőn elkészült, következő szavakkal intette a falu bíráját: Vigyázzon, bíró ur, nehogy hétfőig a cövekeket ellopják. Hétfőn a mérnök is visszajő és rémülten látja, hogy valamennyi cövek eltűnt s emiatt szemrehányást tesz a bírónak. — Legyen nyugodt, tekintetes ur — felelte a bíró, — nehogy ellopják a cövekeket, még szombaton este kihuzattam és idevitettem a községházához.

János: Gazdám tiszteli a nagyságos kisasszonyt és ezt a gyémántos ékszeret küldi.

— Kisasszony: Jól van, elmehet. — Nos? mit áll itt, hisz mondtam, hogy mehet!

Janos: Bocsánat, nagyságos kisasszony, mit feleljek gazdánknak, ha majd azt kérdezi, hogy mennyi borralvót kaptam.?

Szerény koldus. — Kérek egy kis alamizsnát. — Most nem, jöjjön holnap! — Hogy is ne! Ilyen rossz időben hiteleztek is?

Az inasszobából. Jean, hol van a szesz, melyet ma reggel arra a célra adtam, hogy az ajtókiüncset tisztogassa vele?

— Megittam, nagyságos ur... De így is jó lesz, ha rálehelek a kilincsré!

Engesztelés. Mama: De Bandikám, ki látta azt, a néinek olyant mondani, hogy ostoba! Eredj minjárt hozzá és mond meg neki, hogy sajnálod. — Bandika elmegy a néihez és így szól: „Sajnálom néni, hogy ostoba vagy!”